

Eelotsuse küsimused

1. Milliseid kriteeriume tuleb kohaldada, et otsustada, millal ei ole tootele veel antud täiendava kaitse tunnistust Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta määruse (EÜ) nr 469/2009⁽¹⁾ ravimite täiendava kaitse tunnistuse kohta (täiendava kaitse tunnistuse määrus) artikli 3 punkti c alusel?
2. Kas võib eeldada, et täiendava kaitse tunnistuse määruse artikli 3 punktis c nimetatud tingimuse hindamine erineb selle määruse artikli 3 punktis a nimetatud tingimuse hindamisest, ja kui jah, siis mil viisil?
3. Kas Euroopa Kohtu otsustes C-121/17⁽²⁾ ja C-650/17⁽³⁾ toodud selgitusi täiendava kaitse tunnistuse määruse artikli 3 punkti a tõlgendamise kohta tuleb täiendava kaitse tunnistuse määruse artikli 3 punkti c tingimuse hindamisel pidada asjakohaseks, ja kui jah, siis mil viisil? Selles osas viidatakse eelkõige nimetatud kohtuotsustes esitatud selgitustele täiendava kaitse tunnistuse määruse artikli 3 punkti a kohta, mis puudutavad:

— patendinõudluste olulist tähtsust ning

— juhtumi hindamist vastava ala asjatundja seisukohast ja lähtuvalt tehnika tasemest aluspatendi esitamisel või prioriteedikuupäeval.

4. Kas aluspatendi mõisted „leiutustegevuse keskne osa“, „keskne leiutustegevuse tulemus“ ja/või „leiutise ese“ on täiendava kaitse tunnistuse määruse artikli 3 punkti c tõlgendamisel olulised ja juhul, kui mõned või kõik need mõisted on olulised, kuidas tuleb nendest mõistetest täiendava kaitse tunnistuse määruse artikli 3 punkti c tõlgendamisel aru saada? Kas nimetatud mõistete kasutamisel on vahet, kas tegemist on ühest toimeainest koosneva tootega (nn üksiktoode) või tootega, mille puhul on tegemist toimeainete kombinatsiooniga (nn kombineeritud toode), ja kui jah, siis millises osas? Kuidas hinnata viimati nimetatud küsimust juhul, kui aluspatent sisaldab ühelt poolt üksiktoote patendinõudlust ja teiselt poolt kombineeritud toote patendinõudlust, kusjuures viimati nimetatud patendinõudlus käsitleb toimeainete kombinatsiooni, mis koosneb üksiktoote toimeainest ja lisaks ühest või mitmest toimeainest vastavalt teadaolevale tehnika tasemele?

⁽¹⁾ ELT 2009, L 152, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Kohtu 25. juuli 2008. aasta otsus Teva UK Ltd jt vs. Gilead Sciences Inc. (C-121/17, EU:C:2018:585).

⁽³⁾ Euroopa Kohtu 30. aprilli 2020. aasta otsus Royalty Pharma Collection Trust vs. Deutsches Patent- und Markenamt (C-650/17, EU:C:2020:327).

**Patrick Breyeri 25. veebruaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kümnes koda)
15. detsembri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-158/19: Breyer versus Euroopa Teadusuuringute
Rakendusamet**

(Kohtuasi C-135/22 P)

(2022/C 171/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Patrick Breyer (esindaja: advokaat J. Breyer)

Teine menetlusosaline: Euroopa Teadusuuringute Rakendusamet

Apellandi nõuded

Apellant palub

1. tühistada Üldkohtu 15. detsembri 2021. aasta kohtuotsus kohtuasjas Breyer vs. REA (T-158/19) ja Euroopa Teadusuuringute Rakendusameti (REA) 17. jaanuari 2019. aasta otsus (ARES [2019] 266593);

2. mõista kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Kokkuvõetult väidab apellant, et määruse (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾ artikli 4 lõike 2 kohaselt on tal õigus täielikule juurdepääsule dokumentidele, mis puudutavad Horisont 2020 uurimisprojekti „iBorderCtrl: Intelligent Portable Border Control System“ rakendamist. Üldsuse huvi selle vastu, et avalikest vahenditest rahastatav tehisintellektisüsteemide arendamine, mis on mõeldud kasutamiseks piirikontrolli pädevusega asutuste poolt valedetektoritena või riiki sisenejast lähtuva ohu hindamiseks, oleks läbipaistev, on kaalukam kui eraisikute ärihuvid.

Üldsuse huvi teabega tutvuda algab kõnealuse kõrge riskiga tehnoloogia eetiliste, ühiskondlike ja inimõigusi puudutavate mõjude tõttu juba uurimisfaasi alguses ja seda ei saa õiguspäraselt lükata edasi uurimisprojekti järgsesse etappi.

Määruses nr 1290/2013⁽²⁾ ja Grant Agreement'is ette nähtud tulemuste levitamise süsteem ei ole sobiv, et rahuldada projekti suhtes esinevat teaduslikku, pressis ja laiema üldsuse huvi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1290/2013, millega kehtestatakse teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi „Horisont 2020“ aastateks 2014 – 2020 osalemis- ja levitamiseeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1906/2006 (ELT 2013, L 347, lk 81).

Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) 25. veebruaril 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 22. detsembri 2021. aasta määruse peale kohtuasjas T-381/21: Debregeas & Associés Pharma versus EMA

(Kohtuasi C-136/22 P)

(2022/C 171/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) (esindajad: advokaadid N. Viguié, D. Krzisch)

Teine menetlusosaline: Euroopa Ravimiamet

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Üldkohtu (kaheksas koda) 22. detsembri 2021. aasta määrus kohtuasjas T-381/21: Debregeas & Associés Pharma vs. EMA;

seejärel

— saata kohtuasi Euroopa Liidu Üldkohtule, et EMA saaks esitada enda sisulised seisukohad ja Üldkohus teha sisulise otsuse;

Kui Euroopa Kohus leiab, et kohtuasi on otsuse tegemiseks sobivad staadiumis, jätta kohtuasi Üldkohtule saatmata:

— rahuldada hageja poolt esimeses kohtuastmes esitatud nõuded;

— tühistada otsus, millega Euroopa Ravimiamet (EMA) lõpetas inimravimikomitee (CHMP) teadusnõuanderühma „Scientific Advisory Group on Psychiatry“ tegevuse, millest anti teada EMA 5. mail 2021. aasta avalikus konkursiteates, milles kutsuti eksperte üles andma teada oma huvist saada alaliste teadusnõuanderühmade (SAG) liikmeteks, ja EMA 5. mail 2021 avaldatud pressiteates;